

Dynaamisten systeemien identifiointi 1/2

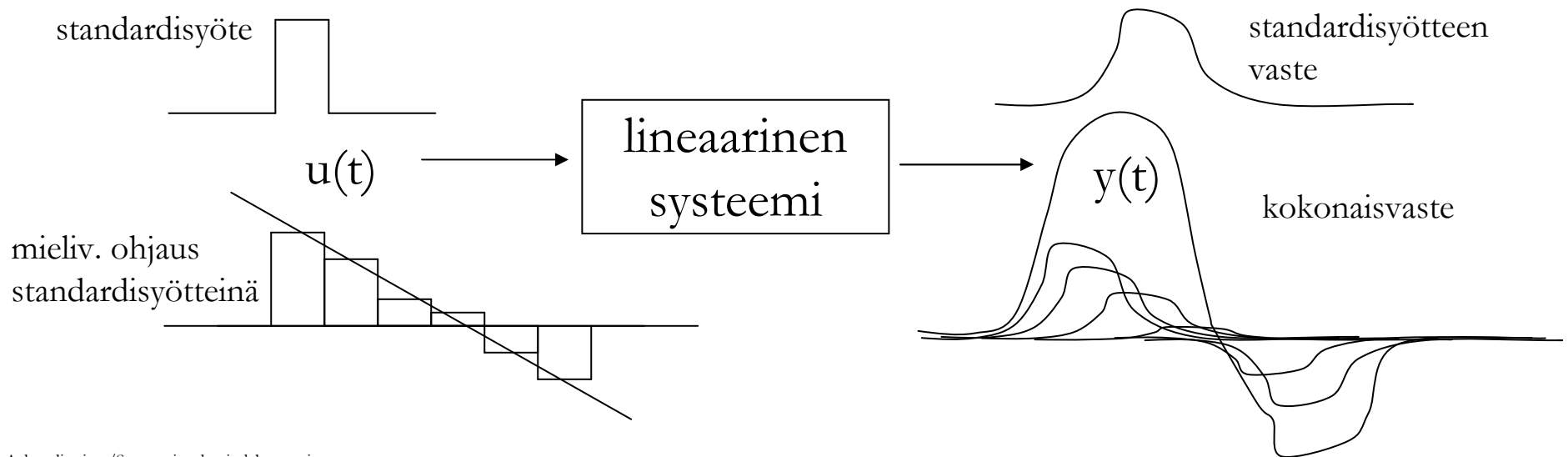
- Mallin rakentaminen mittausten avulla
- Epäparametriset menetelmät:
  - tuloksena malli, joka ei perustu parametreille – impulssi-, askel- tai taajuusvaste
  - siirtofunktion estimointi (parametrinen malli) vasteiden perusteella
- Transienttianalyysi:
  - impulssivaste, askelvaste
- Korrelaatioanalyysi:
  - impulssivaste sisäänmenon ja ulostulon ristikovarianssin avulla
- Taajuusanalyysi:
  - systeemin vaste syötteeseen $A \sin \omega t$ eri ω :lla $\Rightarrow$ taajuusvaste
- Fourier-analyysi:
  - taajuusvaste sisäänmenon ja ulostulon Fourier-muunnosten avulla
- Spektraalianalyysi:
  - taajuusvaste sisäänmenon ja ulostulon spektrien avulla

Dynaamisten systeemien identifiointi 2/2

- Mallin rakentaminen mittausten avulla
- Parametriset menetelmät:
  - mallirakenteen valinta
  - parametrien estimointi PNS- tai vastaavalla keinolla
  - sovituksen hyvyysnä usein mallin ennustuskyky
  - tärkeä ongelma koesuunnittelu
- Rakenteelliset mallit
  - parametreillä a priori tulkinta & merkitys
- Black box-mallit
  - parametrit vain laskennan/sovituksen apuvälineitä

Lineaaristen mallien superpositioperiaate

- Lineaarille mallille pätee superpositioperiaate:
 $L(\alpha u_1 + \beta u_2) = \alpha L(u_1) + \beta L(u_2)$
- Hyödyntäminen identifiointissa:
  - määrätään systeemin vaste (jollekin) standardisyötelle: impulssi, askel, sini, ...
  - lausutaan ohjaus u standardifunktioiden avulla
  - kokonaisvaste saadaan summaamalla u :n komponenttien vasteet

Impulssivaste

- Tarkastellaan diskreettiaikaisia järjestelmää
- Standardisyöte = impulssi $\Rightarrow \{u\} = 1, 0, 0, 0, \dots$
- Vastaava ulostulo $= \{y\} = \{h\} = h(0), h(1), h(2), \dots$
- Yleinen sisäänmeno $\{u\} = u(0), u(1), u(2), \dots \Rightarrow$ vaste
 $u(0)h(0), u(0)h(1) + u(1)h(0), u(0)h(2) + u(1)h(1) + u(2)h(0), \dots$

$\Rightarrow$

$$y(t) = \sum_{k=0}^t h(t-k)u(k), t \geq 0$$

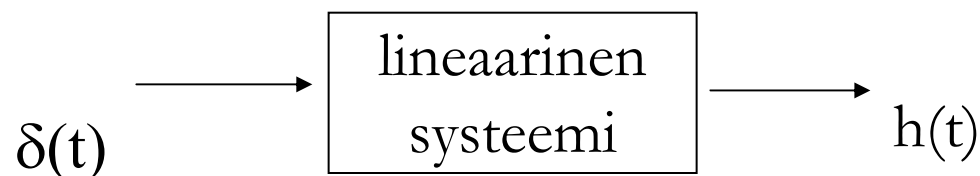
- $h(k)$ on systeemin *impulssivaste* eli *painofunktio* (weighting function)
  - impulssivaste on eräs systeemin malli
  - FIR (Finite Impulse Response): $h(k)=0$ kun $k > M$

Askelvasteen yhteys impulssivasteeseen

- Yksikköaskel: $u(t) = 0, t < 0$ ja 1 , kun $t \geq 0 \Rightarrow$ ulostulo
 $y(0) = h(0)$, $y(1) = h(0) + h(1)$, $y(2) = h(0) + h(1) + h(2), \dots$
 $\Rightarrow$ Askelvaste on impulssivasteen summa
 $\Rightarrow$ Impulssivaste on askelvasteen differenssi
- Selvä myös superpositiomiessä: askel on impulssin summa (integraali) $\Rightarrow$ askelvaste on impulssivasteen summa (integraali)
- Impulssivaste on askelvasteen derivaatta

Jatkuva-aikaiset järjestelmät

- Ajattelu kuten diskreettiaikaisissa järjestelmissä
  - jako standardisyytteisiin (esim. paloittain vakio approksimaatio)
  - $\Delta t \rightarrow 0 \Rightarrow$ yksikköimpulssi $\delta(t) = 0 \forall t \neq 0, \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t) dt = 1$
  - käytännössä Δt ei ole nolla, mutta teoriassa kyllä!

Askelvasteen yhteys siirtofunktioon

- Kun systeemin painofunktio tunnetaan, vaste mielivaltaiselle ohjaukselle $u(t)$ on konvoluutio

$$y(t) = \int_0^t h(t - \tau)u(\tau)d\tau, t \geq 0$$

- Konvoluution Laplace-muunnos on tulo ja impulssin ykkönen

=>

Impulssivaste saadaan Laplace-käänteismuuntamalla siirtofunktio ja päinvastoin

Transienttianalyysi

- Impulssi- ja askelvasteen identifiointi
- Eniten teollisuudessa käytetty menetelmä
- Käytännössä kvalitatiivinen malli
- Käyttö identifioinnin alkuvaiheessa:
  - merkittävät sisäänmenot, syy-seuraus -suhteet
  - systeemin aikavakiot ja -skaalat
  - staattiset vahvistukset
  - vasteen kvalitatiivinen luonne (värähtelevä, vaimennettu, vakio,...)
  - systeemin kertaluku
- Hankalaa konstruoida parametrisiä malleja, mutta joskus toimii!
  - häiriöt, mittausvirheet
  - impulssin tuottaminen?
- Vertailu mallin validointivaiheessa

Impulssivasteen määritelmän avulla laskettu estimaatti

- Mieliv. ohjaus $u(0), u(1), \dots \Rightarrow$ vaste $y(0), y(1), \dots$

- T mittauksista: $y(0) = u(0)h(0)$

$$y(1) = u(1)h(0) + u(0)h(1)$$

$$y(2) = u(2)h(0) + u(1)h(1) + u(0)h(2)$$

...

$$y(T) = u(T)h(0) + \dots + u(0)h(T)$$

$$\Rightarrow y = Uh \Leftrightarrow \hat{h} = U^{-1}y$$

- Käytännössä kohinaisia mittauksia $\Rightarrow$ monta koetta systeemillä $\Rightarrow$ monta havaittua vastetta $y \Rightarrow$ h:n estimointi PNS-menetelmällä

Korrelaatioanalyysi

- Estimoi impulssivaste g_k systeemin sisäänmenon ja ulostulon avulla
- Tarkastellaan systeemiä, jonka painofunktio on g_k ja johon vaikuttaa häiriö $v(t)$, stokastinen prosessi

- Tällöin

$$y(t) = \sum_{k=0}^{\infty} g_k u(t-k) + v(t), t \geq 0$$

- Olkoon $u(t)$ stationaarinen nollakeskiarvoinen stokastinen prosessi kovarianssifunktiolla $R_u(\tau)$
- Oletetaan, että $u(t)$ ja $v(t)$ korreloimattomia

- **Wiener-Hopfin yhtälö**

$$R_{yu}(\tau) = \sum_{k=0}^{\infty} g_k R_u(\tau - k)$$

- $u(t)$ on valkoista kohinaa $\Rightarrow R_{yu}(\tau) = \lambda g_\tau$

Käytännön laskutoimitukset

- Stationaarisille nollakeskiarvoisille prosesseille

$$\hat{R}_{yu}^N(\tau) = \frac{1}{N} \sum_{t=1}^N y(t)u(t-\tau)$$

ja edelleen, kun $u(t)$ on valkoista kohinaa

$$\hat{g}_\tau^N = \frac{1}{\lambda} \hat{R}_{yu}^N$$

- Yleensä $u(t)$ ei ole valkoista kohinaa
  - voidaan laskea estimaatti $R_u(\tau)$ ja ratkaista impulssivaste Wiener-Hopfin yhtälöstä
  - parempi tapa on valkaisusuodatus

Valkaisusuodatus (prewhitening)

- Suodatetaan $y(t)$ ja $u(t)$ mielivaltaisella suotimella $L(q)$:
  - $y_F(t) = L(q)y(t)$; $u_F(t) = L(q)u(t)$
- Lineaarisuus $\Rightarrow$ sama impulssivaste $\Rightarrow$

$$y_F(t) = \sum_{k=0}^{\infty} g_k u_F(t-k) + v_F(t), t \geq 0$$

- Valitaan $L(q)$ siten että $u_F(t)$ on niin valkoista kuin mahdollista
  - usein käytetään yksinkertaista AR-mallia $L(q)u(t) = e(t)$, kertaluku 4-8 ja PNS-sovitusta

Korrelaatioanalyysialgoritmi - CRA

1. Kerää $y(t)$ ja $u(t)$
2. Nollakeskiarvoista vähentämällä estimoidut keskiarvot
3. Valitse valkaisu-suodatin $L(q)$ ja muodosta $y_F(t)$ ja $u_F(t)$
4. Laske $u_F(t)$:n varianssin sekä $u_F(t)$:n ja $y_F(t)$:n ristikovarianssin estimaatit
5. Muodosta impulssivasteen estimaatti

Yhteenveto korrelaatioanalyysistä

- Tavoitteena painofunktio $\Rightarrow$ lopputuloksena myös kvalitatiivista tietoa
  - aikavakiot, aikaskaalat
  - siirtofunktion estimointi lopputuloksen perusteella?
- Ei vaadi erityisiä ohjauksia
- Huono signaali-kohina –suhde voidaan kompensoida kasvattamalla mittausaikoja
- Eräänä oletuksena sisäänmenon ja häiriön korreloimattomuus $\Rightarrow$ korrelaatioanalyysi (tämä versio) ei toimi hyvin takaisinkytketyille järjestelmille!